

[Lund Jensen.]

ningerne som husmandsforeningerne stærkt anbefaler lovforslaget, og i tillid til, at man ved at gennemføre det rækker en hjælpende hånd til en del landmænd, som uden egen skyld er kommet i bekneb, uden derved at skade andre berettigede interesser, anbefaler flertallet i udvalget lovforslaget til vedtagelse i den af ministeren forelagte form.

Et mindretal bestående af det konservative folkepartis medlemmer kan ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse og ønsker selv overfor det høje ting at motivere sin stilling til lovforslaget.

Jørgen Gram: Jeg skal ved denne lejlighed ikke gå dybere ind på de problemer, som lovforslaget kunne give anledning til.

Som det vil ses af betænkningen, og som den ærede ordfører lige har nævnt, har købmandsorganisationerne protesteret mod lovforslaget. Til dette skal jeg blot sige, at det er købmandsorganisationerne, der har ansvaret for, at vi har denne permanente lov. Nu har landboorganisationerne, hvis medlemmer jo er købmændenes kunder, bedt om en yderligere foreløbig lettelse efter den vanskelige høst. Jeg vil tro, at købmændene med den evne, de har til at omgås deres kunder, vil forstå, at også de selv vil have fordel af at komme lempeligst muligt ud af en øjeblikkelig knibe, så meget mere som det er ganske frivilligt, overfor hvem og hvor meget de vil strække sig i forholdet til deres kunder.

Der er under udvalgets forhandlinger stillet en række spørgsmål, som har numrene 1—11. Af disse vil det ses, at kreditforeningerne, som jo særlig har været kritikere af denne fortrinslov, overhovedet ikke ved deres långivning beregner noget for høsten. Af besvarelsen på spørgsmål nr. 11 kan man se, at kreditforeningerne selv i de allervanskeligste år, i 30erne, så godt som slet ingen tab har haft som følge af denne lov.

Hovedproblemet omkring loven er desværre, at landbruget som helhed har altfor lidt driftskapital til at modstå en vanskelig tid. Ved dette lovforslags fremsættelse kan det konstateres, at landbrugsministeren har indset dette. Det er da så meget mere beklageligt, at landbrugsministeren, i stedet for at være med til at skabe bedre kår for landbruget fremefter ved en nedsættelse af

omkostningsniveauet, sammen med den regering, han er medlem af, fremsætter nye lovforslag om yderligere uretfærdige skatter, som landmændene må bære, skatter, der skal hvile med øget tyngde på det driftsmiddel, som jorden er for landmændene.

Jeg skal på mit partis vegne anbefale, at man stemmer for lovforslaget i den forelagte skikkelse.

Clausen (Olufskjær): Ved lovforslagets første behandling efterlyste jeg oplysninger, idet jeg fandt, der forelå altfor få, når det drejede sig om et lovforslag af denne karakter, og nogle har vi jo fået. Jeg kan godt se, at der er endog meget store vanskeligheder tilstede, men ved det fremsatte lovforslag giver man blot bolden videre til købmandsorganisationerne og derfra til pengeinstitutterne.

Jeg tror, det havde været bedst for alle parter, om dette lovforslag slet ikke var fremsat. Jeg kan ikke se, at det afhjælper nogen vanskeligheder, og af den grund vil jeg på mit partis vegne udtale, at vi ikke kan medvirke til lovforslagets fremme.

Oluf Pedersen: Ifølge lovforslaget beholder købmændene deres fortrinsret i høsten, selv om de gør senere udlæg, og vi kan tilslutte os det standpunkt, flertallet her har indtaget, selvom det kan medføre en udskydelse.

Landbrugsministeren (Smørum): Jeg takker udvalgets flertal for indstillingen om lovforslagets vedtagelse i det høje ting.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1—2 og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Derpå foretoges:

Anden behandling af forslag til lov om måling af skibe.

(Første behandling findes i tidenden sp. 471; udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 29).

Udenfor betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Formanden: Sammen med denne sag foretages den følgende sag på dagsordenen, nemlig:

Anden behandling af forslag til lov om ændring i lov om skibes registrering.

(Første behandling findes i tidenden sp. 471; udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 29).

Udenfor betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer, de stillede ændringsforslag samt spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sættes til forhandling under eet.

Ordføreren (M. Larsen): Udvalget har afholdt to møder, ligesom der har været samråd med den højtærede handelsminister om spørgsmålet.

Der er fra udvalgets side skriftligt stillet et par spørgsmål; såvel disse som handelsministerens svar derpå findes optrykt som bilag.

Under udvalgsbehandlingen er der endvidere fra handelsministeren kommet meddelelse om, at den såkaldte Oslokonvention skal træde i kraft den 30. december i stedet for som i forslaget forudsat den 1. januar 1955. I den anledning har den højtærede minister stillet et ændringsforslag til forslag til lov om måling af skibe § 15, stk. 1, hvor ordene „1. januar 1955“ ændres til: „30. december 1954“.

Vedrørende forslaget til ændring i lov om skibes registrering foreslås en ændring til § 2, 1.—2. linie, hvor ordene „1. januar 1955“ ændres til: „30. december 1954“.

Jeg skal på udvalgets vegne anbefale de af den højtærede minister stillede ændringsforslag og lovforslaget til vedtagelse.

Baagø-Hansen: Da jeg ikke kunne være tilstede ved lovforslagets første behandling, vil jeg tillade mig ved denne lejlighed at sige et par ord.

Der er, som det allerede ved første behandling blev udtalt fra alle sider, grund til at glæde sig over, at der nu er udsigt til indførelse af ensartede regler på et for

handelen og skibsfarten så vigtigt område som skibes måling. Når vi tænker på det nordiske samarbejde, som på mange måder kan opvise så store resultater, må det anses for helt urimeligt, at f. eks. danske fiskerbåde, som bragte fisk til Sverige eller hentede fisk i Sverige, hvis de ikke havde et appenkingsmålebrev, kunne komme ud for forsinkelser og ret betydelige udgifter til ommåling, blot fordi Sverige har benyttet den tyske regel ved fradrag af maskinrum, medens vi i Danmark benytter den engelske regel.

Løvrigt er det sådan i vore dage, at et skibs tonnage ikke blot danner grundlag for beregningerne af havnepenge og eventuelle andre offentlige udgifter, men også danner grundlag for afgørelsen af, hvor meget det kan medføre af last, og hvorledes skibets indretning, bemanning, udrustning, proviantering m. v. skal være.

Det er herefter umiddelbart indlysende, at skal der opnås lighed i vilkårene for de forskellige landes udnyttelse af skibsfartserhvervet og dermed adgang til fri konkurrence, må fastsættelsen af skibenes tonnager ske efter ensartede regler. Den i lovforslaget omhandlede Oslokonvention, der er afsluttet mellem en række lande, indfører sådanne ensartede regler for måling af disse landes skibe, og vedtager vi nu dette lovforslag, er der fra den 30. december i år fuld overensstemmelse mellem de fire nordiske lande, Island, Norge, Sverige og Danmark, også på dette område. Det er også betydningsfuldt for dansk skibsfart, at Holland har givet sin tilslutning, men samtidig kan jeg ikke andet end udtale håbet om, at også vor nabostat Vesttyskland snart vil tiltræde konventionen.

Jeg har bemærket mig, at det er bestemt i konventionen, at et efter de hidtil gældende forskrifter gyldigt nationalitets- og registreringscertifikat eller nationalitetsbevis fortsat vil kunne tjene som bevis for et skibs tonnageforhold, og at indførelsen af det i forslaget omhandlede nye internationale målebrev vil ske gradvis for alle nuværende opmålte og registrerede skibe, når enten salg eller ombygning og ommåling finder sted. Det ville også blive en næsten umulig opgave med eet slag at foretage en sådan ommåling, og samtidig ville den være forbundet med betydelige udgifter.